

slanec Robič zvišanje učiteljskih plač. Predlog se je umaknil, toraj se tudi ni dovolil. Proti sledečemu predlogu namreč, da bi se bolniško zavarovanje razširilo na kmetijske in gozdarske delavce, je govoril tudi kmečki poslanec hofrat Ploj. Predlog se ni sprejel. — Dne 14. januarja je deželni glavar zasedanje zaključil. Radi pomanjkanja prostora priobčimo poročilo o sejah dne 13. in 14. januarja prihodnjč.

Vojska med Rusi in Japonci.

Port Artur.

Pred Port Arturjem je utihnilo gromenje topov, slavni junak Stössel se je, kakor smo že zadnjič poročali, moral udati, ker ni imel streljiva in ne več živeža. Nad Port Arturjem vihra ponosno zastava vshajajočega solnca!

Trdnjavo so kupili Japonci s potoki krvi, a tudi Rusi so zgubili veliko izvrstnih vojakov, junakov, ki so se borili zares kakor levi. Ko se je začela trdnjava od Japoncev naskakovati, bilo je v njej okoli 58 tisoč mož. Od teh je bilo usmrtenih 11 tisoč, ranjenih okoli 16 tisoč, 8 tisoč jih je bilo vedno v utrdbah. Japonska zguba vojakav je velikanska. Blizu 50 tisoč vojakov in oficirjev je bilo deloma usmrtenih, deloma ranjenih. Ni toraj čudo, da so sklenili Japonci obdržati Port Artur za vselej v svojih rokah in če bi jim bilo treba bojevati se do zadnjega moža. Japonci so ujeli v Port Arturju 8 generalov, 4 admirale, 67 polkovnikov (oberstov) in majorjev, 100 poveljnikov ladij, 531 stotnikov (hauptmanov) in nižjih oficirjev, 109 štabnih zdravnikov, 20 vojaških kaplanov, 99 vojaških uradnikov, 28 tisoč 500 podčastnikov in prostakov. V bolnicah pa je ležalo 14 tisoč ranjencev in bolnikov, 5 tisoč ruskih delavcev pa se je odposlalo v Čifu. Vsi ruski vojaki so se odpeljali kot jetniki na Japonsko. Od 878 vjetih oficirjev se je zavezalo čez 400 s častno besedo, da se ne vdeležijo več te vojne in ti se vrnejo sedaj na dom. Ostali oficirji niso hoteli dati častne besede. Ti morajo kot jetniki na Japonsko.

Japonski general Nogi je imel že pripravljeno velikansko množico kitajskih delavcev in ti sedaj popravljajo skoraj noč in dan Port Artur. Ako v Mandžuriji Rusi zmagajo, treba jim bode oblegati Port Artur. Da bi ga kedaj dobili v roke, je skoraj izključeno, ker se bode trdnjava od Japoncev tako utrdila, da je ne bode mogla premagati več nobena sila. Od japonskih vojakov, ki so oblegali Port Artur, jih bode nekaj ostalo v trdnjavi kot straža. Nad 40 tisoč mož pa odide takoj v Mandžurijo na pomoč tamošnji japonski armadi. General Stössel se je hotel, ko se je moral Japoncem vdati usmrtiti, toda zabranili so to njegovim tovarišim. Stössel je popolnoma potrč in bolan. Sedaj se vrača na dom. Ko bode svojemu cesarju dal poročilo o svojem bojevanju, se bode odpeljal v letovišče, da si okrepi zopet svoje zdravje.

V Mandžuriji

tišina, ki je trajala na bojišču skoro tri mesece nenadoma ponehala. Cele dni grmijo topovi, posebno na zapadnem delu bojišča. Včasih se strelja tudi vso noč. Japonci se vedno in vedno utrjujejo. Poroča se, da namerava Kuropatkin objeti levo krilo Japoncev, predno dospe japonskemu vrhovnemu poveljniku na pomoč Nogijeva armada, ki rabi iz Port Arturja na bojišče blizu 4 tedne. Ko to pišemo, prihajajo poročila, da se je posrečilo večjim četam ruskih konjenikov prodreti celo do Niučvanga, toraj v bližino železnice, ki vodi iz Port Arturja čez Liaojang proti Mukdenu, toraj na bojišče v Mandžurijo. Ti oddelki so poškodovali na večih krajih tir te železnice, a bili so od Japoncev zopet nagnani in Japonci so železnico takoj zopet popravili. Japonce je seveda vest, da so se pojavili ruski konjeniki za hrbtom glavne japonske armade, silno vznemirila.

Ako namreč nastopajo Rusi, ki so pridri celo do morske obali pri Niučvangu, tam dovolj močni, se lahko zadržuje pošiljatev čet izpred Port Arturja k glavni japonski armadi ali pa se celo prepreči. Bržčas pa je to, da so začeli živahno nastopati ruski konjeniki znamenje za to, da je pričel Kuropatkin odločilen boj v Mandžuriji, ker seveda noče čakati, da bi se pomnožila japonska armada s četami iz pred Port Arturja.

Z dne 15. t. m. se poroča, da je štela ruska četa, ki je napadla Niučvang, 2 tisoč mož. Rusi so pričeli napad 12. t. m., a bili so od Japoncev odbiti. Pustili so na bojišču 62 mrtvecev in 11 ranjencev. Japonci so zgubili dva mrtveca in 11 ranjencev. Rusom je zastopilo pot 8000 Japoncev, tako, da se ne morejo umakniti proti severu. Zadnja vest naznanja, da so v zadnjih dneh Japonci močno pomnožili svoje oddelke, tako, da se jim ni treba bati tega zahrbtnega napada Rusov.

Pred Mukdenom so se začeli na celem pročelju (fronti) napadati Rusi in Japonci, brez dvoma stojimo na pragu velikih dogodkov.

Baltiško brodoge

se pričakuje od vseh japonskih ladij. Sprejem bode grozovit in skoraj gotovo je, da se bode pri teh razmerah, ki sedaj vladajo, uničilo od Japoncev tudi to brodoge. Kakor se poroča, odpošljejo Rusi že na skorem tretjo brodoge na bojišče. To brodoge bodejo baltiške vojne ladje najbrž počakale, se ž njim združile in še le potem pričele boj z japonskimi ladjami. Sedaj se delajo priprave že tudi za četrto rusko brodoge, da bode odrinilo na bojišče.

Slika iz boja.

Človeku se krči srce, ko bere poročila o ranjenih in bolnikih v bolnišnicah v Port Arturju. Ni besed, da bi se zamorale opisati te strahote. Bolnice so bile napolnjene od bitij, ljudem skoro nepodobnih, katerim so japonske granate razmesarile telesa, odtrgale ude. Slišalo se je samo kričanje ranjencev in stokanje umirajočih. Ves zrak je bil prenasičen nez-

nosnega smradu, ki je izpuhteval iz ran in iz strjene krvi. V bolnice so padale še povrh japonske granate. Edina hrana bolnikov je bilo pokvarjeno konjsko meso, vsled kojega so dobili mnogi v ustih ostudne tvore. Javkanje ranjenih in umirajočih, kričanje tistih, ki so se jim morali odvzeti udi, ne da bi se s posebnimi sredstvi omamili, povsodi samo jok in stok, da se je zdelo, da se je spremenila bolnica v sam pekel. Na tleh so ležali odtrgani človeški udi in tla so pokrivala mlake vsedene človeške krvi. Kdor je prišel iz tega neznosnega smradu, iz tega strahovitega kraja na plano, se je smatral že za srečnega, čeprav so zunaj padale granate in bombe, goste kakor toča. Ni mogoče, da bi bilo v peklju hujše, kakor je bilo zadnje dni v Port Arturju.

Spodnještajerske novice.

Naše dopisnike prosimo, naj berejo naša „pisma uredništva“.

Ljubi naročniki, ljubi somišljeniki!

Srčna hvala Vam za Vaše neustrašeno delovanje! Prosimo le tako naprej! Vsaki naročnik naj skrbi za nove naročnike, potem še le nam je upati boljše bodočnosti. Uspeh našega boja je v Vaših rokah, le pogumno naprej! Vse naše nove naročnike pa pozdravljamo tem potom v smislu našega gesla: Živel napredek, živela protost, proč z mednarodnim bojem, prvaškim dohtarsko farškim pijavkam pa — pogin! Vse nove naročnike prosimo, da nam naznanijo tudi svoje želje, katerim bomo po zmožnosti ustregli. Z novimi naročniki se bode utrdilo naše stališče še bolj, da pa se to še tem prej zgodi, naj skrbijo novi naročniki zopet za nove naročnike.

Pustite jih, naj Vas zaničujejo dohtarsko-farški podrepniki na tako zvani narodni podlagi, tudi od njih bode tirjal svoj čas narod račun, kličoč jim: „Dajte mi moje krvave žulje nazaj, dajte mi nazaj neštete milijone, ki ste jih izsesali iz mene!“

Še le tedaj bode prenehal naš boj, ko bodejo dali slovenski prvaki svojemu slovenskemu ljudstvu denar, katerega so temu ljudstvu po krivici iztrgali iz rok nazaj, še le tedaj bomo molčali, ko bode sprevidela duhovčina, da je njen poklic zvišen poklic, da mora prihajati vera iz duhovniškega srca, nigdar pa ne iz vedno praznega farškega žepa!

Uredništvo „Štajerca“.

Umrlí so: V Rogatecu tamošnji okrajni sodnik, deželni sodni svetnik Adolf Meixner. Umrlí je bil vrl naprednjak, za to pa vsem klerikalcem trn v peti. — V Mariboru je umrl dne 5. t. m. trgovec gosp. K o s c h i n e g. Umrlí je bil večletni ud občinskega zastopa marikorskega. — Na Bregu pri Ptujju je umrl v noči od 17. do 18. t. m. Matija P o p e l, kateri je služil več kakor 20 let v tej občini za policaja. — Na Bregu pri Ptujju je umrla dne 18. t. m. popoldan žena gospoda Blaschitz, bivšega ptujškega krčmarja in sedajnega posestnika na Bregu, gospa Jožefa Blaschitz. Pogreb se je vršil dne 20. t. m. Naj počivajo v miru!

Čuden snubač. Neko dekle v občini Ptujška gora je imelo v zadnjih dneh zares čudnega snubača. Iz Apač pri Ptujju je prišel k njej svatovat nek mož. Pri tej svoji izvoljenki se je pa snubaču tako dopadlo, da je ostal kar 3 dni na njenem domu. Žalibog ne bo iz ženitve ničesar, ker ima snubač že doma svojo boljšo polovico, skrbno ženo, ki je sicer malo dolgojezična, a drugače prav dobra gospodinja. Ta bode svojemu porednemu možu bržčas gotovo „razgovorila“ vsako nadaljno iskanje neveste.

Sad mladeniških shodov. Pri sv. Benediktu v Slovenskih goricah je zmrznil mladenič Al. Roškarič. Napil se je žganja, padel na prostem na zemljo, zaspal in zmrznil. Roškarič je obiskal kaj rad mladeniške shode in tako je postal žrtva pijančevanja, ki se ga je navadil pri teh zborovanjih. „Gospodar,“ evo ti sad delovanja tvojih mladeniških shodov! Kaj ne, „vi greste naprej vi mladi“ klerikalčeki?

Nova občina. Kraja: Ploderšnica in Šambert (Ploderberg in Schönwart) se ločita od občine Sv. Jakob v Sl. gor. in bodeta od sihmal nova občina z imenom Ploderšnica (Ploderberg).

Nesreča. G. dekan Šalamun iz Rogaca se je peljal dne 11. t. m. proti Ptujju. Hotel se je peljati k pogrebu svojega očeta k Sv. Križu pri Ljutomeru. Pri Sv. Lovrencu je zadel njegov voz ob voz družega voznika in se prekucnil. Gospod dekan si je pri padcu levo nogo poškodoval precej težko. Vzornega, miroljubnega duhovnika obžalujemo, da ga je zadela ta nesreča.

Prva številka našega lista v tem letu je popolnoma uplivala na naše somišljenike tako, kakor smo hoteli. Iztisi so nam zmanjkali, zato pa nam ni mogoče ustreči željam, da bi to številko še poslali novim naročnikom. Upravništvo niti ene številke nima več na razpolago. Zato pa prosimo naše naročnike in somišljenike, naj razposojajo list koliko jim je mogoče. Tokrat smo število natisov povikšali. Od sihmal se bode v tem oziru po zmožnosti tudi željam novih naročnikov ustreglo! Upravništvo.

Občinske volitve v Šoštanjju so se od ces. kr. namestništva v Gradcu razveljavile. Volilci na noge, ne vdajte se prvaško farškim in dohtarskim hujskačem, naj še Vam toliko obečujejo! Sedaj bodo Vas zopet poznali vsi takozvani slovenski odličnjaki, poznali pa Vas bodejo samo tako dolgo, dokler izpolnite volilne listeke po njihovi volji. Volilci, preudarite dobro, poprej ko oddaste Vaše glasove, proč sprvaki, proč z farji, tržki zastop naj se izroči v roke možem, ki niso grabežljivci! Da pa imajo naprednjaki več srca za ljudstvo, kakor znana druga stranka, naj še se tako navdušeno proglašajo kot narodno stranko, o tem nam ni treba pisati ničesar, ker to je znano vrlim prebivalcem prijaznega Šoštanjja dovolj!

Velika nesreča. Velika žalost vlada vsled grozne nesreče, ki je zadela sodnega pristava g. dr. Neubauerja v Ormožu in o kateri smo poročali v kratkem zadnjič med ormoškimi prijatelji in znanci v občje priljubljene obitelji Neubauer. Kakor smo že poročali, se je približal trileten otrok dr. Neubauerja